

زنجیره‌ی (روونکردنه‌وه‌ی شەریعەت بە بەلگە‌ی قورئان و سوننەت)

نوسینە‌وه‌ی دەستە‌ی نوسەرانی پێشین

پرسیارەکانی تایبەت بە شەوی قەدر

ئاراستە کردنی پرسیارەکان

م/ صلاح الدین عبدالکریم

وەلامدانە‌وه‌ی پرسیارەکان

د. عبداللطیف أحمد مصطفی

دکتۆرا لە زمانی عەربی و بیروباوەری ئیسلامی

مامۆستا لە پەیمانگای زانستە ئیسلامییەکان/سلیمانی

مالپەری بەهەشت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عێراق - کوردستان - کەلار

هەمیشە لە گەڵمان بن بو بەر هەمە نوێ

پ/ ئوممه‌تانی بیس نیسلام ته‌مه‌نیان دریژ بووه وه موسوئمانانیشیان له‌و ته‌مه‌نه دریژهدا عیباده‌تیکی زوریان بو خوی گه‌وره نه‌نجام داوه‌و نه‌جرو پاداشتیکی زوریان بو خویان کوک‌دوده‌ته‌وه‌و ته‌مه‌نی ئوممه‌تی نیسلام وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: له‌ نیوان شه‌ست بو‌ه‌فتا سا‌له‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ته‌مه‌نیکی کورتیان هه‌یه سه‌بارت به‌ ئوممه‌تانی تر، به‌لام خوی گه‌وره نه‌م ته‌مه‌نه‌ کورته‌ی بو‌ (تعویض) کردونه‌ته‌وه به‌وه‌ی که‌وا شه‌وی قه‌ردی بو‌ داناون که‌ هه‌ر که‌سیک له‌و شه‌وه‌دا ئاوه‌دانی بکاته‌وه‌و زیندوی بکاته‌وه‌ به‌ عیباده‌ت کردن و په‌رستنی خوی گه‌وره خیری هه‌زار مانگی بو‌ نه‌نوسریت که‌ نه‌ویش ره‌حه‌تی خوی گه‌وره‌یه به‌م ئوممه‌ته تاوه‌کو دنیان له‌ خویان دانه‌می‌نی‌ت و له‌ ئوممه‌تانی تر دوا نه‌که‌ون له‌ عیباده‌ت کردن و په‌رستنی خوی گه‌وره‌دا، ماموستا گیان نه‌کریت باسی مانای ووشه‌ی قه‌در بکه‌یت؟ وه‌نه‌م ووشه‌یه به‌چ مانایه‌ک هاتوه‌و وه‌ مانای چیه‌؟

و/ (ليلة القدر) واته شه‌وی قه‌در که‌ نه‌م هه‌موو (فضل) و مه‌زنیه‌تی‌یه هه‌یه بزاین قه‌در واتای چیه‌؟ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ووشه‌ی قه‌در دوو مانای هه‌یه: یه‌کی‌کیان به‌ مانای پله‌و پایه‌ی به‌رز، ده‌لین (فلان ذو قدر) فلانه‌ که‌س خاوه‌ن قه‌دریکی زوره‌ واتا خاوه‌نی مه‌نزله‌تیک و ریژیکی گه‌وره‌یه، ریژی هه‌یه له‌ناو خه‌ل‌کداو پله‌و پایه‌ی هه‌یه له‌ناو خه‌ل‌ک، مانای دووه‌می‌شیان (القدر) به‌ مانای (التقدير) دیت (قدر الله عليه كذا يُقدر تقديراً) خوی گه‌وره نه‌وه‌ی له‌سه‌ر من دانا نه‌وه‌ی له‌سه‌ر من نوسی (القدر) به‌ مانای (التقدير) واتا نه‌خشه‌ کی‌شان و قه‌زاو قه‌ده‌ر که‌ له‌ قه‌زاو قه‌ده‌ره‌وه هاتوه‌و، په‌روه‌ردگار چاره‌نوسی مروژ بنوسی‌ت جا هه‌ردوو مانا‌که‌یشی سه‌حه‌یه (ليلة القدر) هه‌م شه‌ویکی خاوه‌ن ریژو مه‌نزله‌ت و پله‌و پایه‌ی به‌رز یه‌یه، نه‌م شه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌موو شه‌وانی سا‌لدا خاوه‌ن مه‌نزله‌ت ترو خاوه‌ن شه‌ره‌ف ترو خاوه‌ن پله‌و پایه‌ به‌رزتره له‌ هه‌موو شه‌وه‌کان مه‌زنتره که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (مَنْ حُرِمَهَا فَقَدْ حُرِمَ الْخَيْرِ كُلِّهِ) ^(۱) شه‌ویکی تیا‌یه رهمه‌زان که‌ شه‌وی قه‌ده‌ره هه‌ر که‌سیک خیری نه‌و شه‌وه‌ی له‌ ده‌ست به‌چیت نه‌وه هه‌موو خیریکی له‌ ده‌ست چوه‌و، که‌واته پله‌و پایه‌ی نه‌و شه‌وه‌ زور گه‌وره‌یه وه‌کو دینه‌سه‌ری ان شاء الله به‌لام مانای دووه‌میش بریتیه له‌وه‌ی که‌ به‌ مانای (التقدير) دیت، خوی په‌روه‌ردگار له‌ تیا‌یه‌تیکی تر دا که‌ ده‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ (۳) فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ (۴) أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ (۵)﴾ [الدخان: ۳-۵].

(۱) رواه ابن ماجه في سننه (۱۶۴)، وقال عنه الألباني حسن صحيح في سنن ابن ماجه (۱۳۴۱) وكذلك في صحيح الزغيب و الزهيب (۱۰۰)، وحسنه في صحيح الجامع الصغير (۲۲۴۷)، وقال اسناده حسن في تخريج مشكاة المصابيح (۱۹۰۵).

ئیمه قورئانمان دابه‌زاند له شه‌ویکی موباره‌کدا ئیمه ئینزاری خه‌لک ده‌که‌ین به‌وه‌ی که قورئانمان دابه‌زاند، که له‌وه‌دا (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ) له‌وه‌وه‌ی که قورئانی تیا‌دا دابه‌زی (فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَكَةٍ) یه‌که‌م شه‌ویکی مبارکه، دووه‌میشیان له‌وه‌وه‌دا (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ) هه‌موو ئه‌م‌ریک که حیکمه‌ته‌وه‌ کار له‌ جیبیه‌ جیا ده‌بیته‌وه‌، له‌م شه‌وه‌دا تا سالیکی تر برپار ده‌دریت فلانه‌ که‌س خو‌ش‌حاله‌، نا خو‌ش‌حاله‌، فه‌قیره‌، ده‌وله‌مه‌نده‌، نه‌خو‌شه‌، له‌ش ساغه‌، وه‌ به‌رز بوونه‌وه‌وه‌ دابه‌زینی به‌لا‌وه‌ موسیبه‌ت و عافیه‌تی هه‌موو شتیکی تا سالیکی له‌م شه‌وه‌دا برپار ده‌دریت: (فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ) جا (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) دوو مانای هه‌یه هه‌م شه‌وی ئه‌وه‌یه که (التقدير) ی سالانه‌ دادنه‌ریت و اتا خوای په‌روه‌ردگار نه‌خشه‌ی ژبانی ئه‌وه‌ مروفه‌ بو سالیکی که بیگومان له‌ ئه‌زه‌له‌وه‌ه نوسراوه‌ به‌لام له‌وه‌ شه‌وه‌دا بو مه‌لائیکه‌ ده‌ری ده‌خات و له‌وه‌ شه‌وه‌دا جیای ده‌کاته‌وه‌وه‌ دیاری ده‌کریته‌وه‌ وه‌ هه‌روه‌ها مادام ئه‌وه‌شی تیا‌یه‌وه‌ که (التقدير) ی ژبانی مروفی تیا‌دا ده‌کریت چاره‌نوسی مروفی تیا‌دا برپار ده‌دریت بو سالیکی وه‌ قورئانی پیروزی تیا‌دا دابه‌زیوه‌ شه‌ویکی پیروزه‌ که‌واته‌ شه‌ویکه‌ مه‌نزیه‌تی گه‌وره‌یه‌وه‌ خو‌ونه‌ی پله‌وه‌ پایه‌ی به‌رزه‌.

پ/۲ / خ‌وای گه‌وره‌ سورته‌تیکی له‌ قورئاندا به‌ ناوی (القدر) دابه‌زاندوه‌وه‌ که تیا‌یدا باسی فه‌زل‌وه‌ گه‌وره‌یی شه‌وی قه‌در ده‌کات، له‌ روانگه‌ی ته‌فسیری ئه‌وه‌ سورته‌وه‌ه ئه‌گه‌ر به‌ کورتیش بیته‌ فه‌زل‌وه‌ گه‌وره‌یی ئه‌م شه‌وه‌مان بو‌روون بکه‌یته‌وه‌ه؟

و/ هه‌لبه‌ته‌ یه‌کیک له‌ فه‌زل‌ه‌کانی ئه‌م شه‌وه‌ پیروزه‌ ئه‌وه‌یه که خ‌وای په‌روه‌ردگار سورته‌تیکی به‌وه‌ ناوه‌وه‌ دابه‌زاندوه‌ که ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ [القدر: ۱].

ئیمه ئه‌م قورئانه‌مان دابه‌زاندوه‌ که پیروزه‌وه‌ هیدا‌یه‌ته‌ بو خه‌لک ﴿هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾ (البقرة: ۱۸۵) ریگا بو خه‌لک رو‌شن ده‌کاته‌وه‌وه‌ حه‌ق و ناحه‌ق بو خه‌لک لیکی جیا ده‌کاته‌وه‌، له‌م شه‌وه‌دا ئه‌م قورئانه‌ دابه‌زیوه‌، که‌واته‌ فه‌زل‌وه‌ گه‌وره‌یی ئه‌م شه‌وه‌ له‌ چیه‌وه‌ ده‌ستی که‌وت؟ له‌وه‌دا که قورئانی تیا‌دا دابه‌زیوه‌ که (الشیخ عبدالرحمن بن ناصر السعدی) (په‌حه‌تی خوای لی بیته‌) ده‌فه‌رموویت: شه‌ویکه‌ خوای گه‌وره‌ تیا‌یدا نیعمه‌تیکی تیا‌دا پی به‌خشیوین که به‌راستی به‌نده‌کان ناتوان شوکری بکه‌ن له‌قه‌ده‌ر شوکری نایه‌ن، نیعمه‌تیکی ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌یه‌ که قورئانی دابه‌زاندوه‌ ئه‌م قورئانه‌ ده‌ستوری ژبانه‌وه‌ رینماییکارو هیدا‌یه‌ته‌ بو خه‌لک، ئه‌م قورئانه‌ نه‌بوا‌یه‌ خه‌لکی وه‌کو ئا‌زه‌ل ده‌بوون، حه‌ق و ناحه‌ق تیکه‌ل ده‌بوو، حلال‌وه‌ حه‌رام تیکه‌ل ده‌بوو، پاک‌وه‌ پیس تیکه‌ل ده‌بوو، زولم له‌ خه‌لک ده‌کراو خه‌لک له‌ تاریکایی‌وه‌ جه‌هاله‌تدا ده‌بوون، شه‌خص په‌رستی‌وه‌ بپه‌رستی ده‌بوو، قورئانی پیروز هیدا‌یه‌ت ده‌ره ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ [القدر: ۱]. گه‌وره‌ترین نیعمه‌ته‌ به‌راستی له‌ چ شه‌ویک ده‌فه‌رموویت دامان به‌زاندوه‌وه‌ (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) له‌ شه‌وی قه‌دردا، سو‌دیکی له‌ (أَنْزَلْنَاهُ) دا که خوای گه‌وره‌ قورئانی دابه‌زاندوه‌وه‌ دیاره‌ خوای گه‌وره‌ خو‌ی زاتی خو‌ی له‌سه‌ر عه‌رشه‌وه‌ له‌ سه‌رووه‌ بو‌یه‌ قورئانی دابه‌زاند که خوای گه‌وره‌ به‌ زاتی خو‌ی له‌ هه‌موو

شویئیک بوايه وه کو هندیك کهسی نه‌زان و نه‌فام وا ده‌لین نه‌وه نه‌ی ده‌فه‌رموو ئیمه دامان به‌زاندوو به‌لکو ده‌یفه‌رموو ئیمه نار دوومانه خوی پهره‌ردگار قورنانی پیروزی دابه‌زاندوو، له به‌رزوه بو نزم، که‌واته خوی له به‌رزوه له‌سه‌ر عه‌رشه زاتی خوا به‌لام عیلم و زانیاری خوا و ده‌سه‌لاتی خوا له هه‌موو شویئیکه، له شه‌وی قه‌در دامانه‌زانده که له نایه‌تیکی تر دا خوی گه‌وره وه‌سفی شه‌وه‌که‌ی کرد به (لیمه‌ مبارکه) شه‌ویکی پیروزه هه‌م پیروزه و قه‌درو مه‌نزیه‌تی به‌رزوه وه هه‌م (فیه‌ا یفرق کُلُّ اَمْرِ حَکِیمٍ) [الدخان: ٤]. ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ [القدر: ٢] نه‌وجا خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: نه‌ی محمد ﷺ تو چوزانیت شه‌وی قه‌در چیه و مه‌زنیتی و گه‌وره‌یتی و ریژی نه‌م شه‌وه چیه؟ تو نازانی ته‌نها خوا ده‌زانیت که نه‌م شه‌وه چ شه‌ویکی مه‌زن و گه‌وره‌یه و فه‌زلی چه‌نده زوره، نه‌وجا خوی گه‌وره خوی بو‌مان باس ده‌کات که فه‌زلی نه‌م شه‌وه چیه و تیمان بگه‌نییت: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ * لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ [القدر: ٢-٣] شه‌وی قه‌در خیرتره له هه‌زار مانگ، خیر و عیاده‌ت له‌م شه‌وه‌دا پاداشته‌که‌ی زیاتره له خیر و عیاده‌تی هه‌زار مانگ که هه‌شتاو سی‌سال و چوار مانگ ده‌کات، که فه‌زلی نه‌وه‌نده زوره وه‌کو له‌سه‌رتا باستان کرد که موسولمانان ئومه‌تانی پیش ئیمه که ته‌مه‌نیکی دریزیان هه‌بووه، هه‌زار سال زیاتر یان که‌متر توانیویانه عیاده‌تیکی زورو تویشویه‌کی زور بو قیامه‌تی خویان کو بکه‌نه‌وه، به‌لام ته‌مه‌نی ئیمه که‌مه خوی گه‌وره به چاکتر بو‌مان (تعویض) ده‌کاته‌وه به‌وه‌ی که شه‌وی قه‌دري بو داناوین نه‌وه‌ش که فه‌زلیکی گه‌وره‌ی خوی له‌سه‌ر نه‌م ئومه‌ته به‌راستی عیاده‌تی شه‌ویکمان بو به هه‌زار مانگ حیساب بیت ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ [القدر: ٣] نه‌وه‌ش فه‌زلی دووه‌مه، فائیده‌ی یه‌که‌میان که دابه‌زینی قورنانه‌که‌یه، وه دووه‌میان خیره‌که‌ی نه‌وه‌نده‌یه، وه سییه‌میان ﴿تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ [القدر: ٤] مه‌لاییکه‌ت به گشتی وه روح که روح ال‌مین که جبریله تیایدا داده‌به‌زن به ئیزنی خوی پهره‌ردگار، دابه‌زینی مه‌لاییکه‌ت و دابه‌زینی جبریلش ره‌حه‌ت و به‌ره‌که‌تی له‌گه‌له که هه‌ر شویئیک مه‌لاییکه‌ت بین ده‌وره‌ی بدن نه‌وا ره‌حه‌ت و به‌ره‌که‌تی تیا داده‌به‌زیت (مِنْ كُلِّ أَمْرٍ) جا (من) یان به مانای (لام) دیت یان به مانایی (الباء) دیت، واتا (لِأَجْلِ كُلِّ الْأَمْرِ) واتا بو هه‌موو شتیکی بو نه‌وه‌ی برپاره‌که برپاری خوی پهره‌ردگاری تیادا جی به‌جی بکه‌ن، (بِكُلِّ أَمْرٍ) به هه‌موو شتیکیوه دین که دین ته‌قدیری هه‌موو خه‌لک دیاری ده‌کریت له‌م شه‌وه‌دا هی سالیکی (سلام هی) نه‌وه‌ش که فه‌زلی سییه‌م بو، شه‌ویک که مه‌لاییکه‌ت و (روح الامین) تیایدا دابه‌زیت دیاره شه‌ویکی مه‌زنه وه هه‌روه‌ها له‌م شه‌وه‌شدا نه‌وه‌موو خیر و به‌ره‌که‌ت و سه‌لامه‌تی وه نه‌بیت کاترمیریک یان دوو کاترمیر بیت (سَلَامٌ هِيَ) واتا (هی سلام) به‌لام به سه‌لام ده‌ستی پی کرد به مزگینی و موژده‌که نه‌م شه‌وه گشتی سه‌لامه‌تیوه ره‌حه‌ت و به‌ره‌که‌ته ﴿سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ [القدر: ٥] تاوه‌کو به‌ره‌به‌یان تاوه‌کو کاتی نویژی به‌یانی نه‌وه شه‌وه پر له خیر و به‌ره‌که‌ت و ره‌حه‌ت، -خوی گه‌وره بی به‌شمان نه‌کات له‌و خیره- وه یه‌کیکی تر له

فه‌زله‌کانی نه‌وه‌یه که پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموی: (مِنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ) ^(۲) له زیاده‌ی ئیمام أحمد دا (رهمه‌تی خوی په‌روه‌دگاری لی بیت)، خوی گه‌وره له گوناهی رابردوو داهاتوشی خوش ده‌بیت ان شاء الله.

پ/۳/ نایا شه‌وی قه‌در که‌یه، یاخود ده‌که‌وئته چه‌ندی رهمه‌زانه‌وه؟

و/ هندی له زانایان پیان وایه شه‌وی قه‌در له شه‌وی به‌راته که ده‌وتریت شه‌وی به‌رات واتا شه‌وی پانزه‌ی شه‌عبان که نه‌وش هه‌له‌یه، به‌راستی خوی گه‌وره بو خوی ده‌فرموویت: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ [البقرة: ۱۸۵].

قورئان له مانگی رهمه‌زاندایه‌زی واتا ده‌ست کردن به دابه‌زینی قورئان سه‌ره‌تای دابه‌زینه‌که‌ی له شه‌ویکی رهمه‌زاندایه‌بو، که‌واته له رهمه‌زاندایه‌بو، پاشان خوی گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ [القدر: ۱]. که‌واته (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) یش قورئانی تیادا دابه‌زیوه قورئانیس له رهمه‌زان دابه‌زی که‌واته (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) له رهمه‌زاندایه بیگومان نه‌وه وه‌کو به‌لگه‌ی قورئانی، وه‌کو به‌لگه‌ی فرمووده‌ش پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فرموی: (الْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ) ^(۳) واته: له ده شه‌وه‌که‌ی کو‌تایدایه‌هه‌ولده‌ن (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) تان ده‌ست بکه‌وئت و له خیره‌که‌ی بیه‌ش نه‌بن، که‌واته له ده شه‌وی کو‌تایدایه، پاشان ئاسانکاری تریشی کردوو: (فِي الْوَيْلِ مِنَ الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ) له شه‌وه تاکه‌کانی ده شه‌وی کو‌تایدایه، به‌لام دیاری نه‌کراوه، به‌لام بو‌چونی زوریک له زانایان شه‌وی بیست و هه‌وته به‌لام دلنیا نیه به‌لکو له تاکه‌کانی نه‌وه ده شه‌وه‌دایه شه‌وی بیست و یه‌ک، شه‌وی بیست و سی، شه‌وی بیست و پینج، شه‌وی بیست و هه‌وت، شه‌وی بیست و نو، له‌وه پینج شه‌وه‌دا مروقی موسولمان هه‌ول بدات ده‌ستی بکه‌وئت و بی به‌ش نه‌بیت لی ان شاء الله.

پ/۴/ حیکمه‌ت له دیاری نه‌کردن و یه‌کلا نه‌کردنه‌وه‌ی شه‌وه‌که‌ چه‌یه؟ وه‌بوچی شه‌وه‌که ده‌ست نیشان نه‌کراو تا هه‌موو خه‌لکی به بی گومان له شه‌وه‌دا دابنیشن و عیباده‌تی تیادا بکه‌ن و خیری شه‌وه‌که‌یان ده‌ست بکه‌وئت؟

و/ پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له فرمووده‌یه‌ک دا که ئیمامی بوخاری (رهمه‌تی خوی لی بیت) ریوایه‌تی کردوو ده‌فرموویت: (إِنِّي خَرَجْتُ أُخْبِرُكُمْ بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ) ^(۴) فرموی من له ماله‌وه هاتمه‌هه‌وه بو نه‌وه‌ی پیان بلیم (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) کام شه‌وه‌یه (فَتَلَحَّى فُلَانٌ وَفُلَانٌ) به‌لام فلانه‌ که‌س و فلانه‌ که‌س بو به

(۲) رواه البخاري في الصوم باب من صام رمضان إيماناً واحتساباً برقم ۱۷۶۸، ومسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب التزغيب في قيام رمضان برقم ۱۲۶۸.

(۳) رواه البخاري (۱۹۱۲) وانظر (۱۹۱۳) ورواه مسلم (۱۱۶۷) وانظر (۱۱۶۵).

(۴) رواه البخاري (1919).

دومه قاله و کیشیه‌یان بویه (فَرَفَعَتْ) خوی گه‌وره نه‌وه‌ی له دل بردمه‌وه که کام شه‌وه‌یه و له بیرم چوه‌وه، سه‌رقال بووم به کیشیه‌یه‌ی نه‌وه دوو که‌سه‌وه له بیرم چوه‌وه مه‌شغولیه‌تی نه‌وان له بیرم بردمه‌وه که کام شه‌وه‌یه که بیتان بلیم، به‌لام (وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَكُمْ) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی له‌وانه‌یه نه‌وه خیر بیت بوئیوه، خیره‌که‌ی له چی دایه؟ نه‌گه‌ر زانیامان کام شه‌وه‌یه نه‌وه به دریزایی سال مروّفه عیاده‌تی خوی گه‌وره‌ی نه‌ده‌کردو که‌می ده‌کردو ئیجتهادی نه‌ده‌کردو هه‌ولئ نه‌ده‌دا به‌لکو ده‌یزانی شه‌ویکه له‌وه شه‌وه‌دا عیاده‌ت ده‌کات و باقی شه‌وه‌کانی تر ته‌مبه‌لئ ده‌کات، به‌لام ئیستا وای کردوه مروّفه له رهمه‌زاندان هه‌موی تی بکووشیت له‌ناو رهمه‌زانیشدا له ده شه‌وه‌که له‌ناو ده شه‌وه‌که‌ش پینج شه‌وه تاکه‌کان بوئیوه زیاتر مروّفه خیر و به‌رکه‌تی به‌نسیب بیت و عیاده‌تی خوا زیاتر بکات بویه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: ^(٥) (وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَكُمْ) إِنْ شَاءَ اللَّهُ خَيْرِي تِيَايه. سو‌دی‌کیش که له‌م فه‌رمووده‌یه وه‌ری بگرین بزانه (فَتَلَحَّى فُلَانٌ وَفُلَانٌ فَرَفَعَتْ) ده‌فه‌رموویت فلانه و فلان ده‌مه‌قاله‌یان بوو نه‌وه زانسته له بیرم چوه‌وه و به‌رز کرایه‌وه که‌واته کیشیه‌ی ناو موسولمانان زه‌روه‌و زیانه‌وه خیریکی گه‌وره‌ی له ده‌ست دا وه ان شاء الله خیریش له‌وه دایه که ئیستا هه‌یه، به‌لام به‌رده‌وام دووبه‌ره‌کی و پارچه پارچه‌گریتی موسولمانان شه‌ری پیوه‌یه نه‌که خیری پیوه‌بی، ناموژگاری بو موسولمانان نه‌وه‌یه واز له پارچه‌گریتی بیتین نه‌وه‌ش به‌وه ده‌بیت که بگه‌رینه‌وه سه‌ر مه‌نه‌جه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌حابه (ره‌زای خوی گه‌وره‌یان لی بیت).

په / خوی گه‌وره له سوره‌تی (الفجر) دا سویند ده‌خوات به ده شه‌وی سه‌ره‌تای مانگی (ذی الحجّة) ﴿وَالْفَجْرِ * وَلَيَالٍ عَشْرٍ﴾ [الفجر: ١-٢] نایا نه‌م ده شه‌وه خیری زیاتره یاخود ده شه‌وی کو‌تایی رهمه‌زان؟ و/ رای راجحی زانیان نه‌وه‌یه که به‌راورد له‌نیوان ده شه‌وی سه‌ره‌تای مانگی (ذی الحجّة) له‌گه‌ل ده شه‌وی کو‌تایی مانگی رهمه‌زان وه‌کو شه‌وه‌کان ده شه‌وی کو‌تایی رهمه‌زان خیرتره، به‌لام وه‌کو روژه‌که‌ی ده روژی سه‌ره‌تای (ذی الحجّة) خیرتره، واتا ئاوا نه‌که به ره‌هایی (مطلق) ی به روژ نه‌ویان خیرتره به شه‌ویشیان نه‌میان چونکه (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) ی تیدایه .

پ ٦ / نایا نه‌م شه‌وانه‌ی که موسولمانان داده‌نیشن بو ده‌ست که‌وتنی نه‌وه خیره چون زیندووی بکه‌نه‌وه به چی ناوه‌دانی بکه‌نه‌وه؟ یاخود هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (خوی گه‌وره‌یان لی رازی بیت) چون نه‌م شه‌وه‌یان زیندوو کردوه‌ته‌وه؟

و/ له بوخاری و موسلیم دا هاتوه له عایشه (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاری له‌سه‌ر بیت) ده‌فه‌رموویت: کان رسول الله ﷺ (إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ) که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چوبایه‌ته ده شه‌وه‌که‌وه (شَدَّ مِزْرَهُ وَأَحْبَا

(٥) رواه البخاري (1919).

لَيْلَهُ، وَأَيَّقُظَ أَهْلَهُ) ^(۶) پیغمبه‌ری خوا ﷺ (شَدَّ مِزْرَهُ) واتا ئه‌و شوینه‌ی له پشتینه‌وه بو خواره‌وی مروؤ ئه‌وی که له‌به‌ری ده‌کات جا ئیزار جوړه جلیکه یه‌مه‌نیه‌کان ئیستاش هر له به‌ریانه وه کو خاولیه‌کی گه‌وره‌یه له خوینی ده‌تالین له ناوه‌راسته‌وه، یان به‌شی خواره‌وی پو‌شا‌که‌کی پیغمبه‌ری خوا ﷺ توندی ده‌کرد، توند کردن دوو مانای هه‌یه: مانایه‌کی ئه‌ویه که مروؤ خوئی گورج و گول کرده‌وه واتا بو کاریکی گرنگ بو عیادهت، مانای دوو‌میشیان ئه‌ویه که شه‌رواله‌کی توند کرد واتا ناچیته لای خیزانی، هر دوو مانا‌که‌شی دروسته، پیغمبه‌ری خوا ﷺ له‌م ده شه‌وه له ئیعتیکاف دا بوو له ئیعتیکافیش دا مروؤ ناچیته لای خیزانی وه خویشی گورج و گول ده‌کرده‌وه زیاتر له جارن (کان یجتهد فیها ما یجتهد فی غیرها) له فهرمووده‌یه‌کی تردا که موسلیم ده‌فهرموویت: پیغمبه‌ری خوا ﷺ له‌م ده شه‌وه‌دا ئیجتهداو تیکوشانیکی ده‌کرد که له غه‌یری ئه‌م ده شه‌وه‌دا نه‌ی ده‌کرد، جا به‌م شیویه پیغمبه‌ری خوا ﷺ ئیجتهدای ده‌کرد، (وَأَحْيَا لَيْلَهُ) شه‌وه‌که به‌گشتی زیندوو ده‌کرده‌وه ئاوه‌دانی ده‌کرده‌وه به‌خواپه‌رستی، واتا تیبدا نه‌ده‌خه‌وت وه پیغمبه‌ری خوا ﷺ (وَأَيَّقُظَ أَهْلَهُ) خیزانه‌که‌شی به‌خه‌به‌ر ده‌هینا له‌خه‌و بو خواپه‌رستی، وه له فهرمووده‌یه‌کی تردا هاتوه که پیغمبه‌ری خوا ﷺ (كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ) ^(۷) شه‌و نویژی ده‌کرد وه کاتیک که ویستبای بگاته ویت، ویتزه‌که‌ی بکات خیزانی هه‌لده‌ساند بو ئه‌وی ئه‌وانیش هه‌لسن و نویژ بکه‌ن و له‌خیری ئه‌و شه‌وانه بی به‌ش نه‌بن.

پ ۷ / نایا نه‌خه‌وتن مهرجه بو ئه‌وه‌ی که‌وا ئه‌و که‌سه‌ی که داده‌نیشیت خیری ته‌واوی ده‌ست که‌ویت؟

و/ پرسیاره‌که له شوینی خوئی بوو، چونکه پیغمبه‌ری خوا ﷺ (وَأَيَّقُظَ أَهْلَهُ) خیزانه‌که‌ی به‌خه‌به‌ر ده‌هینا، دیاره‌خه‌وتبون و به‌خه‌به‌ری ده‌هینان که‌واته مانای ئه‌وه نیه که ده شه‌وی کو‌تایی هر که‌سیک که بیه‌ویت زیندوو بکاته‌وه به‌وه ده‌بی‌ت که هیچ نه‌خه‌ویت، یان کاتز میریکیش نه‌خه‌ویت، نه‌خیر (بیگومان که‌سیک نه‌خه‌ویت و به‌رده‌وام عیادهت بکات خیره‌که‌ی زیاتره وه‌کو صه‌حابه (ره‌زای خوی په‌روه‌ردگاریان لی بی‌ت) له دواوی نویژی عیشاوه ده‌ستیان ده‌کرد به نویژ تاوه‌کو له‌وه ده‌ترسان که بانگی به‌یانی بدات له‌وه ده‌ترسان که فریای پاششیو نه‌که‌ون، خه‌ریکی عیادهت ده‌بوون که‌سیک و بتوانیت ئه‌وه خیرتره.

پ ۸ / ئه‌ی که‌سیک که به‌م شیوازه نه‌توانیت؟

و/ که بزانی‌ت ئه‌گه‌ر هر نه‌خه‌ویت له‌وانه‌یه کو‌تایی ئه‌و کاته پیروزه‌ی له‌ده‌ست بچیت و نه‌توانی خوئی رابگری‌ت و خه‌وی لی بکه‌ویت نا با له‌سه‌ره‌تای شه‌و شتیک بجه‌ویت بو ئه‌وه‌ی خوئی چالاک بکاته‌وه بو کو‌تایی شه‌و، یان به‌رۆژ هه‌ول بدات بجه‌ویت بو ئه‌وه‌ی به‌شه‌و نه‌خه‌ویت واتا مهرج نیه.

(۶) رواه البخاري (۱۹۲۰) ومسلم (۱۱۷۴).

(۷) صحيح البخاري .

پ ۹ / عاده‌ته‌که وایه که سهره‌تای شهو له دوای گه‌رانه‌وه له نویژی عیسا خه‌لکی ده‌خه‌ویتی تاوه‌کو نزیك کاترمیر ده، دهو نیو له دوای نه‌وه هه‌لده‌ستنه‌وه؟

و / وه‌کو دروستیتی دروسته‌ی ان شاء الله وه (لَيْلَةَ الْقَدْرِ) به‌وه له ده‌ست ناچیت، به‌لام باشر وایه مروژ نه‌خه‌ویتی و هه‌ول بدات به روژ بخه‌ویتی بو نه‌وه‌ی قه‌ره‌بووی بکاته‌وه بو شهو ان شاء الله به‌س بلین مه‌رج بیته نه‌خه‌وتن مه‌رج نیه وه‌کو نه‌وه فهرمووده‌یه‌ی که باسمان کرد .

پ ۱۰ / که‌واته‌ صه‌حابه (خوای گه‌وره لییان رازی بیته) به‌ دریژی شهو نویژیان کردوهو شه‌وه‌کانیان ته‌نهما به نویژو عیبادت زیندو کردوته‌وه جگه له‌مه شتیکی تریان نه‌کردوه؟

و / نه‌وه‌ی که وارده له نایه‌ت و فهرمووده‌و نه‌په‌ره‌کان دا صه‌حابه (ره‌زای خوای په‌روه‌دگاریان لی بیته) له‌م ده شه‌وه‌دا خه‌ریکی نویژ بوون و زوربه‌ی کاتی شه‌وه‌که‌یان به نویژ به‌سه‌ر بردوهو (كَانَ يَقْرَأُونَ بِالْمِئِينَ) به‌سه‌دان نایه‌تیاں ده‌خویند له نویژه‌کانیانا، وه زور راده‌وه‌ستان و زور له سوچه‌دا ده‌مانه‌وه‌و نویژیکی ته‌واویان ده‌کرد، هه‌روه‌ها پیغه‌مه‌ری خواش ﷺ:

(يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطُولِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطُولِهِنَّ) (۸) .

واتا به‌و شیویه به‌ دریژی و به‌ جوانی ده‌یانکرد، هه‌روه‌ها دو‌عیان ده‌کرد له خوای گه‌وره‌و لی ده‌پارانه‌وه وه هه‌روه‌ها زیکی خوای په‌روه‌دگاریان ده‌کرد، به‌لام نه‌ک زیکی به‌ کومه‌ل که گلوپ بکوژینه‌وه و به‌یه‌که‌وه ده‌ست بکه‌ن به (الله الله) نه‌وه نه‌هاتوه له سونه‌تدا به‌لکو زیکی بیده‌یه‌و صه‌حابه نه‌یانکردوه (ره‌زای خوای په‌روه‌دگاریان لی بیته) به‌لی شه‌وه‌کانیان به‌ عیبادت به‌په‌وه‌ده‌برد .

پ ۱۱ / له زوریك له مزگه‌وته‌کان له کوردستاندا خه‌لکی نه‌وه شه‌وانه زیندوو ده‌که‌نه‌وه یان به‌ حیسابی خوایان ناوه‌دانی ده‌که‌نه‌وه به‌ سروود ووتن و ده‌ف لیدان، یاخود زورجاریش به‌ پرسیارو وه‌لام که پرسیارو وه‌لامه‌کان به‌شیکی که‌میش پرسیاره‌کان دینییه‌و سه‌بارت به‌ شه‌ریعه‌تی نیسلامه، وه زوریك له پرسیاره‌کان پرسیارو ره‌شنبیری گشتی و پرسیارو وه‌رشیه‌ نایا نه‌م شته تا چهند دروسته که نه‌م شه‌وانه به‌م شیوازه زیندوو بکریته‌وه؟ نایا هه‌مان نه‌جرو پاداشتی نه‌وه که‌سانه‌یان هه‌یه که‌وا نویژ ده‌که‌ن و زیکی خوا ده‌که‌ن و قورن‌ان ده‌خوینن و عیبادت ده‌که‌ن یان نا؟

و / بیگومان، (خیر الهدی هدی محمد ﷺ) باشرین رینمایی رینمایی پیغه‌مه‌ره ﷺ وه هه‌روه‌ها (كُلُّ خَيْرٍ فِي اتِّبَاعِ مَنْ سَلَفَ وَكُلُّ شَرٍّ فِي ابْتِدَاعِ مَنْ خَلَفَ) هه‌موو خیریك له‌وه‌دایه شوینی سه‌له‌فی صالح بکه‌وین، شوین صه‌حابه بکه‌وین (ره‌زای خوایان لی بیته) بزاین چوون نه‌وه ده شه‌وانه‌یان ناوه‌دان کردوته‌وه و زیندوو کردوته‌وه نی‌مه‌یش به‌و شیویه، وه‌کو باسمان کرد صه‌حابه (ره‌زای خوایان لی بیته) به‌ عیبادت و نویژ

به‌رپوه‌یان بردووه، نوټی درټرو به‌رده‌وام سه‌بریان گرتوه له‌م ده‌شوه‌دا، به‌لام ټه‌مرؤ که ده‌بینین وه‌کو ټاماره‌تان بی‌ کرد واته به‌ داخه‌وه رپره‌وی ټهم ده‌شوه‌وه بو‌ زیندوو کردنه‌وه‌ی گوراوه له‌وه‌ی که خه‌لک خه‌ریکی عیاده‌ت و ټیعتیکاف و نوټرو طاعه‌ت بی‌ت خه‌ریکی ټه‌وه‌ن که چو‌ن خه‌لک که سب بکریت وه‌ بی‌ به‌شیش ده‌کرین له‌م ده‌شوه‌دا و ټهم خیره‌یان له‌ ده‌ست ده‌چیت که هه‌یه، به‌ چیه‌وه مه‌شغول ده‌کرین بو‌ نمونه بیستومانه له‌ مزگه‌وتی و اه‌یه فیدیوو سیدیان هی‌ناوه‌وه دایان ناوه‌وه فلیمیکیان بو‌ لیده‌ده‌ن بو‌ نمونه جا با له‌سه‌ر ټیعتجازی قورټانیش بی‌ت، ټه‌وه به‌راستی زیندوو کردنی شه‌وه به‌و شیوه‌یه نابیت، یان پرسیارو وه‌لام، یان پیشبرکی، یان سروود ووتن و ده‌فه لیدان و ټهو جو‌ره شتانه ټه‌وانه هه‌مووی بیدعه‌یه، به‌راستی سه‌له‌فی صالح شتی وایان نه‌کردووه، وه شه‌رترین شه‌ریش ټه‌وه‌یه مرؤف شوین (خلف) بکه‌ویت، که واته مرؤفی موسولمان هه‌ول بدات شوین سه‌حابه بکه‌ویت بو‌ ټه‌وه‌ی خیری ده‌ست بکه‌ویت نه‌ک شوین که سانیک بکه‌ون که شوین هه‌وا و ټاره‌زوی خو‌یان ده‌که‌ون و به‌ عه‌قلی خو‌یان ده‌یانه‌ویت شه‌وه‌کان زیندوو بکه‌نه‌وه که کرده‌وه‌کانیان ټه‌وه نیشان ده‌دات که هه‌ده‌فی سه‌ره‌کی تیایدا ټه‌وه‌یه که خه‌لک که سب بکه‌ن نه‌ک شه‌وه‌کان زیندوو بکه‌نه‌وه، مه‌به‌ست ټه‌وه‌یه که چو‌ن ووتار بو‌ خه‌لک بدریت ووتاریکی واکه ته‌ماشاه‌ده‌که‌ی هه‌موو شه‌ویک زیاتر له‌ چهند ووتاریک له‌ هه‌ر مزگه‌وتیکدا بدریت وه‌ کو‌ری تیادا به‌سه‌ریت وه پرسیارو وه‌لامی تیادا بکریت وه پیشبرکی تیادا بکریت ټهم شتانه به‌راستی (السلف الصالح) ټهم ده‌ شه‌وه‌یان به‌و شیوه‌یه به‌رپوه‌ نه‌بردووه، وه ټه‌گه‌ر پیویست بکات بو‌ نمونه ټامورگاریه‌ک یان مونکه‌ریک ده‌بینیت نه‌هی لی‌ ده‌که‌یت یان ټیینه‌ک ده‌ده‌یت که موسولمانان ټهم ده‌ شه‌وه ته‌مه‌ل مه‌بن با خه‌وه نه‌تان باته‌وه‌وه عیاده‌تی خو‌تان چاک بکه‌ن، وه ټهم ده‌ شه‌وه چالاک بن، که ووتاریک بی‌ت بو‌ هاندانیان بو‌ زیاتر عیاده‌ت کردن له‌م ده‌ شه‌وه‌دا ټاساییه و دروسته، به‌لام ده‌ست بکریت به‌ محاضرات و خه‌ریکی پرسیارو وه‌لام بین و ده‌فه لیدان و ټهو جو‌ره شتانه به‌راستی بیدعه‌یه وه خه‌لک بی‌ به‌ش کردنه له‌و خیره‌ گه‌وره‌یه که له‌وه ده‌ شه‌وه‌دا هه‌یه، یان کاتیک ته‌ماشاه‌ده‌که‌ین کاتی نوټزه‌کانیان ټهو په‌ری کاترمیریکیش ناخایه‌نیت به‌لام کاتی قسه‌کردن و پیکه‌نین زور ده‌خایه‌نیت که ټه‌وه‌ش له‌ سونه‌تدا نه‌هاتووه.

پ ۱۲ / نایا دابه‌ش کردنی خواردن لهم شه‌وانه‌دا که شه‌وه‌کان دريژ بيټو خه‌لکه‌که برسيان بيټ، جوړه خواردنيك دابه‌ش بگريټ تا چهند دروسته؟

و / لهم شه‌وانه‌دا دروسته، چونکه خوی په‌روه‌ردگار ده‌فهرموويت: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾ [البقرة: ۱۸۷].

دروسته مروؤ له شه‌وانی رهمه‌زانداندا بخوات و بخواته‌وه، به‌لام وا نه‌کريټ که بگريټه به‌رنامه‌يه‌ک همموو شه‌ويک له دوی همموو دوو رکعه‌تيک دا خواردن بيټی و دابه‌شی بکه‌يت، يه‌که‌م مزگه‌وته‌کان پيس بکريټ دووه‌ميشيان خه‌لکه‌که زياتر فکری لای خواردنه‌که‌ی بيټ و ماعیده‌ی قورس بيټ و به‌ خواردنه‌وه مه‌شغول بيټ زياتر با‌ئوه‌نده مروؤ سه‌بر بگريټ، پيش‌ئوه‌ی بيټه مزگه‌وت با خواردن بخوات، ريگر نيه که برسيشی بوو هه‌رکه‌سيک برسی بوو مانع نيه شتيک بخوات، به‌لام بيکه‌ينه عاده‌تيک و به‌رده‌وام و دوی همموو دوو رکعه‌تيک خواردنی تايه‌تيان بدریټی و که چهند زهره‌ريکی تيابی و قورسيان بکات له عياده‌ته‌که‌يان باش نيه و زيده‌ره‌وی تيايدا باش نيه

پ ۱۳ / (نایا تايه‌ت کردنی (صلاة التسيح) به مانگی رهمه‌زان ياخود تايه‌ت تريش بگريټ به‌م شه‌وانه‌وه که خه‌لکی ده‌ميننه‌وه‌وه به‌ کومه‌ل نه‌ نجامی بدن و نيماميک پيش‌نويزيان بو بکات و نويزی (التسيح) يان بو نه نجام بدات تا چهند دروسته؟

و / (صلاة التسيح) هه‌نديک له زانايان ده‌فهرموون فهرمووده‌که‌ی حسنه که (حسن) بيټ که‌واته دروسته بگريټ، که دروستيشه تايه‌ت نه‌کراوه به‌ هيچ شه‌ويک و به‌ هيچ روژيک له سالدا هه‌ر که‌سيک تايه‌تي بکات ئه‌وه‌ی که باست کرد له رهمه‌زانداندا يان له شه‌وانی قه‌ردا يان له شه‌وانی تاکدا ئه‌وه تايه‌ت کردنه دروست نيه و بيدعه‌يه، جا له هه‌ر شه‌ويک که بوی گونجا له رهمه‌زان يان جگه له رهمه‌زان بيکات کيشه ني ه‌ ان شاء الله به‌لام باوه‌ری و نه‌بيټ که‌وا سوننه‌ته لهم شه‌وانه‌دا.

پ ۱۴ / ئه‌ی به‌ کومه‌ل بگريټ؟

و / ئه‌وه نه‌هاتوه له سوننه‌تی پيغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ، که‌واته سوننه‌ته هه‌ر که‌سيک بو خوی به‌ تنه‌ها بيکات وه تايه‌تي نه‌کات به‌ روژيک ياخود به‌ مانگيکه‌وه .

پ ۱۵ / نایا دوعایه‌کی تاییه‌ت هه‌یه نه شه‌وانی قه‌درا مروّقی موسوئمان تاییه‌ت پیی نه خ‌وای گه‌وره بپارێته‌وه؟

و/ به‌لی عائیشه (په‌زای خ‌وای په‌روه‌ردگاری لی بی‌ت) پرسیری له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردو فه‌رمووی: نه‌گه‌ر من شه‌وی قه‌در دوعام کرد چی بلیم؟ فه‌رمووی: بلی: (اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي) ^(۹). واته: خ‌وایه تو لی‌بوره‌وه لی‌خ‌وش بوو میه‌ره‌بانیت بمه‌خشه‌وه لی‌مان ببوره .

پ ۱۶ / نایا نیشانه‌کانی ئەم شه‌وه چیه؟

و/ نیشانه‌کانی ئەم شه‌وه، شه‌وه‌که جه‌وه‌که‌ی مونا‌سیبه نه گه‌رمه‌وه نه سارده، وه شه‌ویکی گه‌شه وه رۆژیش خ‌ور هه‌لدیت له‌م شه‌وه که بو به‌یانیه‌که‌ی (تَطْلُعَ الشَّمْسُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِهَا بَيضاءَ لَا شُعَاعَ لَهَا) ^(۱۰)، خ‌ور که ده‌ردیت به‌یانیه‌که‌ی سپیه تیشکی نیه، ئەوه نیشانه‌کانی شه‌وی قه‌دره، به‌لام کۆمه‌لیک شتی تر هه‌یه خ‌ورافیات هه‌یه که تیایدا سه‌گ ناوه‌رپیت و تیایدا دوو ئەستیره به‌یه‌ک ده‌گه‌ن و تیایدا خه‌ون ببینیت و ئەم شتانه هه‌مووی خ‌ورافیاته‌وه ئەسل و ئەساسی نیه.

(۹) رواه الزمذني وقال هذا حديث حسن صحيح .

(۱۰) رواه مسلم في الصحيح .